

URZĄD PATENTOWY

F16k 21103

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21882.

Kl. 47 g¹, 39/01.

Pinkus Stamberger
(Kraków, Polska).

47g¹, 21/00

Zawór do umywalni z bakelitu, ebonitu lub porcelany.

Zgłoszono 31 marca 1934 r.

Udzielono 19 sierpnia 1935 r.

Przedmiotem wynalazku jest zawór do umywalni, odznaczający się tem, że kadłub jego sporządzony jest z bakelitu, ebonitu lub porcelany, albo z metalu, powleczonego jednym z tych materiałów tak, że z zewnątrz nie jest widoczne wnętrze metalowe. Dotychczas stosowane zawory metalowe muszą być pokryte od zewnątrz warstwą ochronną z niklu lub chromu, a mimo tego podlegają łatwo zanieczyszczeniu i śniedzeniu. W zaworze według wynalazku bakelitowy, ebonitowy lub podobny kadłub stanowi zwartą całość, a w nim osadzony jest zapomocą wkręconych, wlanych lub wtłoczonych części metalowych mechanizm zaworowy obsługiwany rączką, sporządzoną z tego samego mate-

riału, co kadłub. Przy wytwarzaniu tej rączki daje się w niej od góry wtłoczyć napis, np. ciepła, zimna i t. d.

Na rysunku przedstawiono przedmiot wynalazku w przykładowej postaci wykonania z kadłubem, całkowicie wykonanym z bakelitu, ebonitu lub porcelany.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny kompletnego zaworu, fig. 2 — widok rączki z góry, niżej przekrój przez kadłub kurka i kadłub w widoku z góry.

W kadłubie *a* z bakelitu lub podobnego materiału umocowana jest od dołu na gwincie tuleja metalowa *b*, która jest ześrubowana zapomocą nakrętki *c* z rurą dopływową *d*. Na swej wewnętrznej powierzchni tuleja *b* posiada dwa przeciw-

ległe podłużne rowki *e* jako prowadnice dla trzpieni *f* cylindrycznego grzybka zaworowego *g*, który może wykonywać tylko ruch posuwisty do góry i w dół na skutek kręcenia rączką *h* wrzeczona zaworowego *i*, połączonego gwintem z wewnętrzną częścią grzybka zaworowego *g*. Do uszczelnienia służy wkładka gumowa *j*, którą w razie potrzeby można łatwo wymienić bez rozkręcania górnej części, wskutek wysunięcia nazewnątrz grzybka zaworowego po rozluźnieniu nakrętki *c* i usunięciu rury dopływowej *d*. Wrzeczono zaworowe osadzone jest w górnej części kadłuba za pośrednictwem kołnierza *k* na podkładkach metalowych *l*, *m* i dławika *n*. Dławik *n* wkręcony jest w gwintowane wydrążenie w górnej części kadłuba; uszczelnia on wrzeczono śrubowe za pośrednictwem szczeliwa *o*. Nakrętka metalowa *r* dociąga kurek do ściany umywalni. Po przesunięciu grzybka zaworowego do góry woda przepływa ku wylotowi w kierunku strzałek.

Opisana budowa podaje jedno z wielu

możliwych rozwiązań. Tak np. dla uniknięcia gwintów w sztucznym materiale (bakelicie, ebonicie) można poprostu przy wytwarzaniu kadłuba osadzić w nim jednolitą tuleję metalową, przechodzącą od dołu do góry, a dopiero w niej umieścić mechanizm zaworowy opisanego lub innego typu. Wreszcie można także odlany zgruba kurek metalowy powlec cienką zewnętrzną warstwą bakelitu, ebonitu lub podobnego materiału.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zawór do umywalni, znamieny tem, że posiada kadłub (*a*), sporządzony całkowicie z bakelitu, ebonitu lub porcelany.

2. Odmiana zaworu według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada metalowy kadłub, powleczony z zewnątrz warstwą bakelitu, ebonitu lub porcelany.

Pinkus Stamberger.

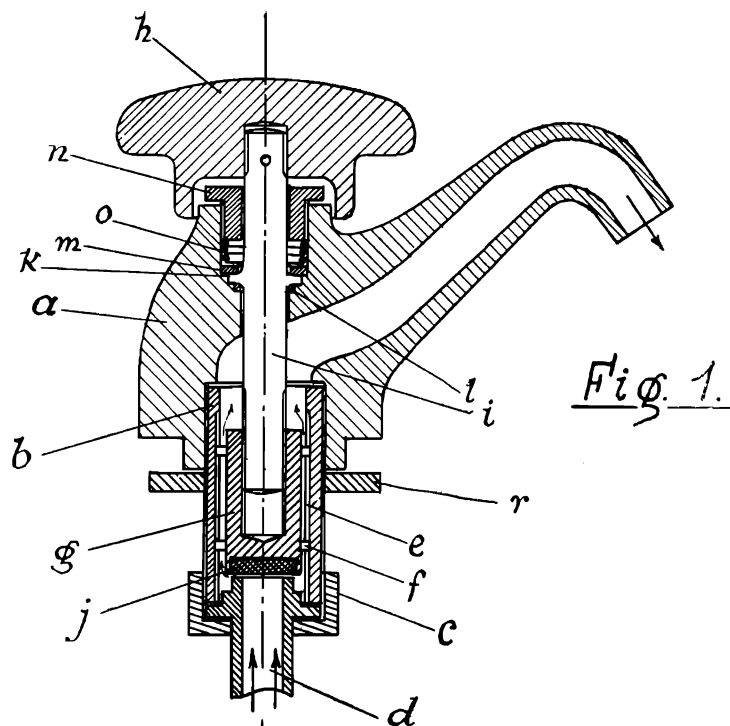

Fig. 1.

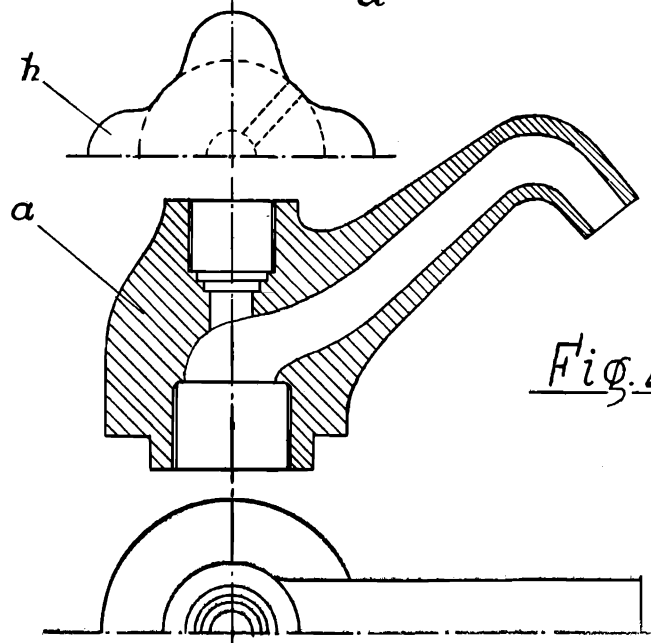

Fig. 2.